

Everten Rebekka af Fanø

Nyhedsbrev nr. 32 – december 2006

Afsender:

Everten Rebekka af Fanø.

Adresse: Konsul Lauritzens Plads 26, Nordby

DK 6720 Fanø.

Nyhedsbrev nr. 31-2006.

Everten Rebekka af Fano

Adresse: konsul Lauritzens Plads 26, Nordby, DK 6720 Fano.

Tlf. 75 16 27 77

Giro 52 65 770

e-mail: elseognielsbrinch@post.tele.dk

Bestyrelse:

Formand:	Niels Brinch	75162777 / 20499477
kasserer:	Anne Grete Aagaard	75162525
Øvrige:	Per Hansen	75162173
	Gert Thomsen	86277705 / 20862205
	Ryon S. Petersen	75162805 / 40552806
Suppleant:	Bent Petersen	75161097
	Else Reiffenstein	75162777 / 40252777

Revisor: Hans Thomsen, JT-Revision

Udvalg:

Koordinerende skipper:	Hans Groth	75162846
Maskinmester:	Ryon S. Petersen	75162805
Rigmester :	Bjørn Ovesen	75162501
Skibstømrer:	Hans Groth	75162846
Malermester:	Niels Brinch	75162777
Nautisk afdeling:	Per Hansen	75162173
Sikkerhed:	Per Hansen	75162173
Redaktør:	p.t. Niels Brinch	75162777
Kanonér:	Søren Wium	75162969

Nyt til hjemmeside: sven@fanoe-engineering.dk

Turplanlægningen: Bestyrelsen

Forsidebillede: *Rebekka ved kaj i Pellworm, gaffelriggertræf, juli 2006.*

Sommertogt med Rebekka 15. -22. juli 2006

Ombord: Skipper Anne Grete, Bent, Else, Niels og undertegnede.

Fra Formanden

Lørdag den 9. september mødtes vi på havnen kl. 9:00 og fik efterfølgende afrigget Rebekka, kørt master, rundholter, sejl og løbende gods i deres respektive depoter og kl. 14:00 fik vi i fællesskab en lille frokost som afslutning.

Vi nærmer os hastigt julen 2006 og derefter nytår, og så kommer starten på 2007 hvor vi som sædvanligt starter op i slutningen af januar med klargøring af Rebekka: master, rundholter og løbende gods.

Rebekka ligger for nuværende i lystbådehavnen, hvor en gruppe af medlemmer i fast turnus fører tilsyn med at lænsepumpe og varme fungerer.

Vi har netop fra Esbjerg Dock Services A/S modtaget orientering om beddingens ophør senest den 31. marts 2007, så det giver os nogle planlægningsopgaver for den fremtidige vedligeholdelse af Rebekka, da vi herefter er afskåret for den sædvanlige arbejdsweekend på beddingen i Esbjerg.

I bestyrelsen har vi drøftet forslag til sommersejladsen 2007, og har det forslag, at vi i ugerne 28 til 32 sejler gennem Ejderen, det sydfynske øhav, Fyn rundt uge 30, Østjylland og Limfjorden. Vi har samtidig besluttet at deltagertallet ved sommersejladserne fremover er max 8 når der overnattes ombord.

Vi vil fra bestyrelsen ønske jer alle godt nytår. 2007

At få lov til at komme med på et sommertogt med det gode skib "Rebekka" til de nordfrisiske øer, står for mig som virkeliggørelsen af en barndomsdrøm.

Opvokset på Fanø – og med interesse for godt håndværk og gl. træskibe, og ikke mindst det at min mors slægt stammer fra det frisiske område, har jeg altid drømt om at se disse øer, men at dette skulle ske fra havsiden og med et gammelt skib fra Fanø, det havde jeg alligevel ikke drømt om.. Når jeg tænker på turen i sommers, glider billeder forbi: At se Fanøs strand fra havsiden. Her satte vi alle sejl, så tyst og stille vi sejlede, nu hvor motoren var slukket! Men jeg husker også søgangen i Grådyb, hvor jeg blev nødt til at ligge ganske stille i køjen og beundre de andre stovte søfolk, der puslede omkring i aftenmørket. Senere, da jeg forsigtigt kiggede op på dækket, kunne jeg se skipper Anne Grete stå nok så strunk ved roret. Det var en flot stjerneklar nat med månen som en halv appelsin i horisonten.

Ankomst til Wyk på Föhr søndag middag. Vi sejlede simpelthen lige midt ind i deres søndagsmarked på kajen, så skipper havde et vældigt publikum til sit første forsøg med at vende Rebekka med det nye bovspryd i det snævre havnebassin. Det gik nu rigtig fint og snart var vi i land og kunne beundre alle de spændende specialiteter, øen kunne byde på: fisk, pølse, fåreost og –uld, træting mm. Senere på dagen, da varmen var aftaget noget, gik vi i gang med arbejdet ombord – slibning, maling og lakering.

"Ooneran's Hüüs"

Næste dag var det igen en flot varm sommerdag. Vi lejede cykler og cyklede en dejlig 24 km's tur op nordpå til den gamle velholdte by Oldsum. Smukke rødstenshuse med stengærder omkring haverne og et væld af forskellige roser overalt. Karakteristisk høj rejsning på de stråtede tage. Fra næsten alle huse solgte man noget specielt: uldting, antik, malerier, honning. Hele byen var tydeligvis baseret på turister, men meget diskret oplyst med skiltning. Vi indtog frokosten hos Stellas kombinerede keramikværksted / museum og kaffestue: bagt kartoffel "mit Krabben" (små nordsørejer). Videre gik det til Sct. Laurentii Kirke og senere – udsyn fra diget, hvor vi kunne se folk vade over til Amrum, målet for vores næste sejlads. Aftenhygge ombord med smagning af øens specielle oste mv. Aftenslentreture langs Wyks promenade. Lysene fra Dagebüll på fastlandet i det fjerne. Sov på dækket under stjernerne og det uundværlige solsejl.

Fyret på Pellworm.

Tirsdag: Afg. Föhr kl. 7, ank. Amrum ca. kl. 11. Endnu en flot og klar dag. Hallingerne ligger som skibe på række i horisonten. Ved ankomst til Wittgün havn på Amrum var der fyldt godt op med både i havnebassinet, men der var sandelig god plads på ydersiden af den venstre kaj, så den snupede vi – hvilket skulle vise sig at være en blandet fornøjelse! Efterhånden som vandet faldt, dukkede store mudderbanker op tæt på styrbords side, hvilket fik skibet til at hælde ind mod kajen. Af og til lød der en fæl knagen! Skipper og

øvrige mandskab foretog den nødvendige afsikring mod bolværket, og mens vi ventede på højvande igen, tog vi på en kortere cykeltur. Vi besøgte hjemstavnmuseet "Ooneran's Hüüs", hvor et ældre energisk ægtepar gav en inspirerende omvisning. På førstesalen viste en del fotos Amrum fra 1930'erne og 40'erne, hvor øen var kendt som rekreativt sted i form af et stort diakonissehospital. Bagefter besøgte vi den gamle mølle, hvor der var en fin lille udstilling fra øen – men så ville besætningen også tilbage for at se til skibet. Jeg tillod mig dog at cykle videre op nordpå for at se resten af øen. Naturen ligner Fanø's en del med enge, strand, klitter og plantage. Men klitterne er betydelig større og en stor del af plantagen, som løber langs med klitterne på øens vestside, består af store parceller med kæmpe villaagtige sommerhuse. Af skilte langs vejen fremgår det, at Amrum stadig fungerer som helsecenter med den sunde luft, mudderbade mm. Tilbage til Rebekka, der flyder fint ved kajen, alt vel. Vi står til søs ved højvande ca. kl. 20.

Den nat lå vi for svaj ud for halligen Langness. Afgang onsdag den 19.07 kl. 5.30 – overskyet, men kort tid efter igen klart og solrigt. Besøg på Hooge blev aflyst, vandtiderne passede ikke til vores sejlplan.

Tallerken med rejemotiv, fremstillet i Husum 17. århundred fundet på Buphever ,nord for Pellworm udstillet på Rungholt Museum.

Ankomst til Pellworm kl. 9.20. Efter en gedigen brunch lå vi længe og dasede på dækket under solsejlet, både fordi det var så frygtelig varmt – og fordi skipper skulle have lidt søvn

på grund af den tidlige start. Jeg drog derfor på rekognoscering om på den anden side dæmningen – her fandt jeg ovenpå turistkontoret øens museum med en interessant udstilling om stormfloder, halligernes opbygning og om livet på de frisiske øer førhen. I underetagen var en vandreudstilling på dansk (!), tysk og hollandsk om saltudvinding og om saltet, som engang var en vigtig indtægtskilde for friserne.

Torsdag – cykeltur rundt på Pellworm. Langs diget imellem texelfår, som lå i hver sit lille mudderhul – sikkert for at afkøle sig – ud til fyrtårnet. Den smalle vej op til fyrtårnet flød med rosenblade i alle farver, hvilket nok kunne undre, hvis ikke vi i turistbrochuren havde set, at netop fyrtårnet var et yndet sted for brudepar at blive viet, også fra fastlandet kommer de i stort tal. Videre nordpå gennem marsken med velkendte sortbrogede køer, majsmarker – og de ældste gårde liggende højt på Warfer, mens de nyere bebyggelser, som er kommet efter yderdiget er blevet bygget, lå på den flade jord.

Besøg på Rungholtmusset. Ydmygt i en simpel træbygning med yderst diskret skiltning, som vi i første omgang aldeles overså, ligger dette private museum. Her befinder sig en større samling af især potteskår og husgeråd, som ejeren hr. Bahnsen fortalte, at han og fru har samlet i havet gennem ca. 34 år. Fundene daterer sig helt tilbage til det 11. – og frem til det 18. århundrede, og stammer fra bebyggelser, som stormfloder op gennem historien har udsluttet. Hr. Bahnsen havde også forfattet et fint lille hæfte om sit livsværk, som flere af os købte. Det viste sig også, at det netop var denne hr. Bahnsen, som er guide på de spændende arkæologiske vadehavsvandringer, jeg havde læst om i turistbrochuren, men det må blive næste gang!

Sejlad ved solnedgang , på vej ud i Nordsøen august 2006.

”Ooneran´s Hüüs” Næste stop er ”Alte Kirche”, som er et imponerende kirketårn fra det 12. århundrede, 29 m højt, forvitre og i røde munkesten står det der på kanten af havet og har gennem århundreder tjent som sejlmærke for søfolk, og gør det stadig.

Den nat drev en kraftig regnbyge med lyn og torden hen over os – det var godt at få rensat luften. Næste dag kom der ny besætning ombord. Bent afmønstrede og i stedet kom Elses søster og svoger. Der var lige tid til et kort besøg på det lille marked på havnen med lokale specialiteter lige fra urtelikør, marmelade, uldting og til de allestedsværende ”krabben” inden afrejse fra Pellworm kl. ca. 9.

Forventet sejltid til Tönningen 7-8 timer. Bovsrydet tages ind, da vi skal igennem slusen ved Sperrværk senere.

Pæn søgang, så jeg holdt mig lidt i ro! Tænk at man skal så langt udenom for at runde øerne, selv i sådan et fladbundet skib! Masser af dasende sæler på sandbankerne langs ruten.

Spændingen stiger ombord, da vi nærmer os slusen. Da sluseporten går op, kan jeg se, at der ikke er mere plads end ca. 2x skibets bredde, men at vandstanden indenfor i slusebassinet skulle være lavere, er der ikke noget med på dette tidspunkt. Så vi kommer fint igennem.

Resten af turen ind til Tönningen foregår ad en snoet flodseng med høje mudderbanker på begge sider. Man få sandelig syn for sagn mht. høj- og lavvande på sådan en tur. Da vi når byen, må vi ligge for svaj indtil vandet stiger, så vi kan komme ind i havnen. Dette er dog den mest poetiske havn, vi har været i – med en smuk allé af træer, brosten og små restauranter på højre side og med Chr. den 4.´s flotte monumentale pakhús på venstre side af havneløbet. Da vi var ankommet sent og stadig havde lidt penge i ”madkassen”, besluttede vi for en gangs skyld at gå på restaurant – og fik dejlige fiskeretter og gode tyske ”bratkartoffeln” – dog uden ”krabben” denne gang. Mætte og godt tilpasse tørnede vi ind – for sidste gang for Anne Grete og mig på denne tur.

Tusind tak til Skipper Anne Grete, som førte os sikkert gennem oprørte vande, og til ”madmor” Else, som diskede op med den ene lækre lokale fiskespecialitet efter den anden og på denne måde holdt os skørbugen fra livet. Også stor tak til de øvrige mere eller mindre ”lette” matroser, som bidrog til en hyggelig tur til det frisiske.

”Landkrabben”

Herdis Enggård Poulsen, Odense.

Tysk evert på sejlads ud af Pellworm havn.

Vadehavssejlads

I forsommeren 2006 blev jeg og andre østerselskere inviteret til smagning af Vadehavs-østers hos Torben Steen. Og dermed begyndte eventyret ”VADEHAVSØSTERS”. Vi fik hurtigt ideen at sejle ud til bankerne med REBEKKA, som jo er skabt til opgaven. Turene var enten dagsture på 12 timer eller to dags ture, hvor overnatningen foregik ved Kammerslusen. Det er nødvendigt med 12 timer, da Rebekka skal over vandskellet (på østsiden) af Fanø tæt på højvande. De to dagsture, som blev afviklet foregik i rigtig flot vejr. Lidt regn i morgentimen, men derefter klart vejr. Sejladsen øst om Fanø er pragtfuld. Fanø er også smuk fra den side. Efter ca. 3 timers sejlads er vi ved banken, hvor alle de gode østers skulle være lige til at samle op. Alle er spændte første gang. Er det nu også rigtigt, at man bare kan samle og samle? Men der er lang tid til vandet er faldet fra, så vi blot kan stige ned på havbunden.

Skællebanken ”Pendersand

Vi hygger os med snak, gode historier, en lille lur på dækket, og selvfølgelig en solid frokost, så vi er klar til arbejdet når tiden er inde. Oplevelsen ved at følge vandet som falder ud og senere kommer tilbage er dybt fascinerende. Sæler ligger ude i horisonten og slikker solskin. Så dukker skællebankerne op og det ser lovende ud. Da der er ca. ½ m vandstand, kan manden med vaders ikke vente længere, han må ud til skællebanken. Inden vandet er helt væk er stort set alle 12 mand ude – pyt med at gummistøvlerne bliver fulde af vand, nu skal der samles østers og muslinger. Og der blev samlet. Nogle enorm store, men også mange i de fine størrelser (A og B). Det er pragtfuldt at gå på flakkerne og vi var landet et virkelig godt sted med mange østersbanker. Nogle af samlerne havde selvfølgelig kniven med og smagte på varerne på stedet. Uhm.. Vel ombord igen hyggestund indtil der var så meget vand, at vi kunne begynde rensningen af østers og muslinger, og Rebekka var let, så hjemturen kunne starte. Der blev arbejdet og spandene stod fyldte med den gode fangst. Undervejs blev 3 snese åbnet, arrangeret flot på vore stålfade og så blev de behørigt nydt med et glas champagne til. Bedre omgivelser kan man ikke få til at nyde østers i ! Velkommen ombord og velbekomme.

Else Reiffenstein, medlem af Rebekka.

Under solsejlet i Frederiksstad.

*Planlæg jeres ferie med en sejlads
i sommeren 2007 ombord på Rebekka*